

Eduskunnan vastaus hallituksen esitykseen laiksi työllisyyslain muuttamisesta

Eduskunnalle on annettu hallituksen esitys n:o 210/1996 vp laiksi työllisyyslain muuttamisesta. Eduskunnalle on työasiainvaliokunta antanut asiasta mietintönsä n:o 17/1996 vp.

Eduskunta edellyttää, että koulutukseen tai kuntoutukseen osallistuvan henkilön tulevan ajan eläkeoikeuden turvaamiseksi työttö-

mälle selvitetään myös kirjallisesti eri vaihtoehdot ja niiden vaikutukset.

Eduskunta edellyttää, että lisätuen maksuperusteiden muutoksesta säästyneet rahat käytetään työllisyyden hoitoon ja että hallituksen esityksen vaikutuksia seurataan ja mahdolliset epäkohdat poistetaan.

Eduskunta on hyväksynyt seuraavan lain:

Laki

työllisyyslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 13 päivänä maaliskuuta 1987 annetun työllisyyslain (275/87) 21 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa (1696/92), sekä *lisätään* lakiin siitä mainitulla 30 päivänä joulukuuta 1992 annetulla lailla kumotun 18 ja 18 a §:n tilalle uusi 18 ja 18 a § sekä 21 §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa uusi 3 momentti, jolloin muutettu 3 momentti ja nykyinen 4 momentti siirtyvät 4 ja 5 momentiksi, seuraavasti:

18 §

Kuntoutus-, koulutus- ja työntekomahdollisuuden järjestäminen

Vuonna 1942 tai sen jälkeen syntyneelle 55 vuotta täyttäneelle työttömälle työnhakijalle, jolle on maksettu työttömyyspäivärahaa työttömyysturvalaissa säädetty enimmäisaika, mutta jolla ennen 1 päivää tammikuuta 1997 voimassa olleiden työttömyysturvalain säännösten mukaan on ollut oikeus saada työttömyyspäivärahaa päivärahakauden keston enimmäisajasta huolimatta 60 ikävuoteen saakka, turvataan mahdollisuus työllistymistä edistävään kuntoutukseen tai koulutukseen. Tällä perusteella järjestetyssä kou-

lutuksessa työttömällä on koulutusaikana oikeus työvoimapolitiittisesta aikuiskoulutuksesta annetussa laissa (763/90) tarkoitettuihin opintososiaaliin etuuksiin sanotussa laissa säädetyin edellytyksin.

Jos 1 momentissa tarkoitettua työtöntä ei voida työllistää avoimille työmarkkinoille eikä hänelle voida järjestää soveltuvaa koulutusta tai kuntoutusta, on sen kunnan, joka kotikuntalain (201/94) 2 §:n mukaan on henkilön kotikunta, työvoimaviranomaisten osoituksesta järjestettävä hänelle työntekomahdollisuus 10 kuukauden ajaksi (*työllistämismahdollisuus*). Kunnan on järjestettävä työntekomahdollisuus siten, että työllistettävä voi aloittaa työn työttömyysturvalaissa säädetyin päivärahakauden enimmäisajan

täyttyessä. Järjestettävän työn tulee olla alan säännöllisen työajan mukaista kokoaikatyötä.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, ei sovelleta, jos henkilö on jättämällä hakematta päivärahaa tai muutoin saanut aikaan sen, ettei päivärahakauden enimmäisaika ole täytynyt ennen kuin hän on täyttänyt 55 vuotta.

Työttömyysturvalaissa säädetyn tarkastelujakson kuluessa tehty työ tai koulutus, joka luetaan työssäoloeseen, vähentää 10 kuukauden työllistämisvelvollisuutta.

Työntekomahdollisuuden järjestämisen toimeenpanosta säädetään tarkemmin asetuksella.

18 a §

Työllistämisvelvollisuuden lakkaaminen

Kunnan velvollisuus järjestää 18 §:n nojalla työntekomahdollisuus siihen oikeutetulle lakkaa, jos

1) työnhakija ilman työttömyysturvalain 7 a §:ssä tarkoitettua pätevää syytä kieltäytyy hänelle osoitetusta työkykyyn nähden sopivasta työllistämisvelvollisuuden nojalla järjestetystä työstä;

2) työ, johon työnhakija on osoitettu, keskeytyy työnhakijasta johtuvasta syystä; tai

3) työnhakijalle ei voida työttömänä työnhakijana olemisen päättymisen vuoksi järjestää työtä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun työllistämisvelvollisuus on tullut voimaan.

21 §

Työllistämistuki kunnalle

Jos työvoimatoimisto osoittaa kunnan työllistettäväksi 18 §:n nojalla työttömän henkilön, kunnalla on oikeus saada normaali työllistämistuki 80 prosentilla korotettuna.

Kunnalle maksetaan lisätukea sen perusteella, kuinka suuren osuuden alueensa työvoimasta kunta on keskimäärin kuukauden aikana työllistänyt työllisyysmäärärahoilla. Lisätukea maksetaan vain niistä työllistetyistä, joiden määrä ylittää työllistettyjen osuuden kunnan työvoimasta. Lisätuen suuruus määräytyy seuraavasti:

Työllistettyjen osuus kunnan työvoimasta		Lisätuen osuus
vähintään	1 %	10 %
"	1,5 %	20 %
"	2 %	30 %

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1996